

28 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2024

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ ΛΟΥΚΑ

Ἐφραΐμ τοῦ Σύρου († 373). Παλλαδίου ὁσίου (δ΄ αἰ.), Χάριτος μάρτυρος.

Ἦχος α΄. Ἐωθινὸν α΄.

* * * * *

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῶσαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπὶ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ

ὕψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ς', καὶ τοῦ Μηναίου Στιχηρὰ Προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἦχος Ἱ Πα φ

Κυριε εκεκραξα α προ ο ος σε ε ει
σακουσο ο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον
μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυριε ε κε
κρα α ξα προ ος σε ε ει σακουσο ο ο ον μου ου
ου προσχες τη φω νη η η η τη η ης δε η η
σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προ ος
σε ε ε ε ε ει σακουσο ον μου Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ι ε

Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη
η η μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
ο ο ο ον σου ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ
σι α ε σπε ρι ι νη η ει σακουσον μου Κυ υ
υ υ ρι ι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ηου Κυριε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ

ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου π ₉

Mη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ας Δ ₂ του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α

μαρ τι ι αις π ₉

Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των π ₉

Παι δευ σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λεγ

ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λην μου π ₉

Oτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των Δ ₂ κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των π ₉

Aκου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θη σαν Δ ₂ ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης π ₉

δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην π ₉

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι μου ^Δ_δ ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
χην μου ^π₉

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν
το μοι ^Δ_δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι αν ^π₉

Π ε σουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω
λοι ^π₉ κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ
θω ^π₉

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου
προ Κυ υ ρι ον ε δε η θην ^π₉

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου
την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγελω ^π₉

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευμα μου ^π₉
και συ εγνωστας τρι βους μου ^π₉

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ^Δ_δ ε κρυ

ψανπα γι δαμοι π_9

K α τε νο ουνεις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον Δ_2 και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε π_9

A πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε εστιν

ο εκ ζη τω ωντηνψυ χην μου π_9

E κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα Δ_2 συ ει

η ελ πισμου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων π_9

Π ροσχεσπροστην δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θηνσφο δρα π_9

P υ σαιμε εκ των κα τα δι ω κον των με Δ_2 ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε π_9

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου π_9 του ε ξο μο

λο χ γη σασθαιτω ο νο μα τι ι ι ι σου π_9

T^{Πα} ας ε σπε ρι νας η μωων ε ε ευ χας π_9 προ σδε

ξαι A γι ι ε Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π_9 και πα ρα

σχουη μι ιν α φε ε σιν ^M α α μαρ τι ι ι ων ^{Πα} ο τι
μο ο νος ει ο δει ξας εν κο σμω την α να α
α α στα α α α σιν ⁹

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ^Χ ⁹ ε ως ου αν τα πο

δωω ω ως μοι ⁹

K ^{Πα} υ κλω σα τε λα α οι ^M Σι ι ων ^{Πα} και πε ρι λα ⁹

βε τε ε ε ε α α α αυ την ⁹ και δο τε δο ξαν εν

αυ τη τω α να σταν τι ι εκ νε ε ε κρων ^M ^{Πα} ο τι αυ ⁹

τος ε στι ι ι ιν ο ο Θε ο ο ος η η η μω ων ^Δ ⁹

^{Πα} ο λυ τρω σα με ε νο ος η η μα ας ²² εκ των α ⁹

νο μι ω ω ων η η η η μων ⁹

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε ⁹ ^Χ ει σα

κουσον της φω νη η η ης μου ⁹

Δ ^{Πα} ευ τε λα οι υ μνη σω ω μεν και προ σκυ νη σω ^M

μεν Χρι ι στον ^{Πα} ⁹ δο ξα ζον τες αυ του την εκ νε κρων

Α να α α α στα α α α σιν ⁹ ο τι αυ τος ε

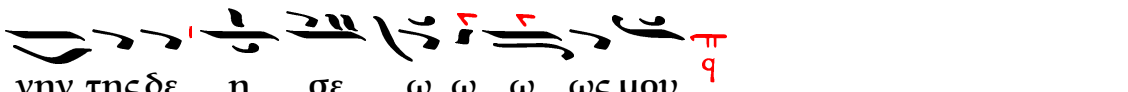

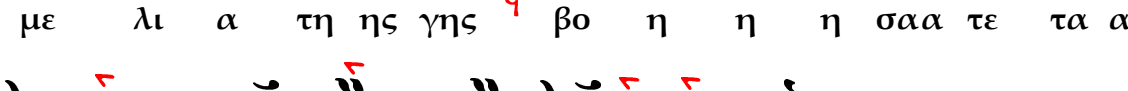
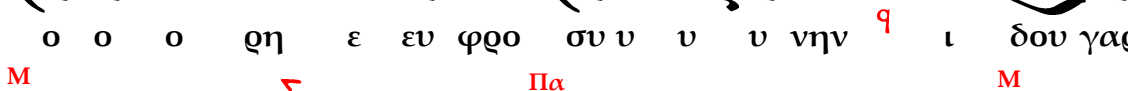
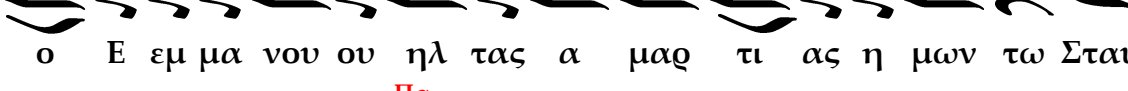

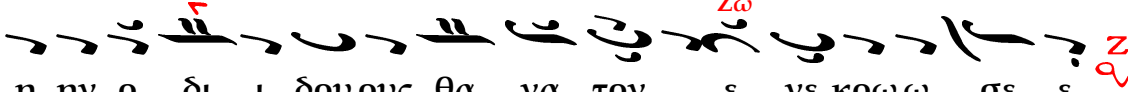

 στι ι ι ι ν ο ο Θε ο ο ος η η η μων ο εκ

 της πλα νη ης του ε ε εχ θρου τον κο ο ο σμον

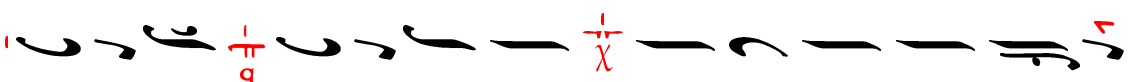
 λυ τρω σα α α α με ε ε ε νος

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα

 εις την φω

 νην της δε η σε ω ω ω ως μου
E^{Πα}

 υ φρανθη τε ου ρα α νοι σαλ πι σα τε τα θε

 με λι α τη ης γης βο η η η σαα τε τα α

 ο ο ο ρη ε ευ φρο συ υ υ νην ι δου γαρ

 ο Ε εμ μα νου ου ηλ τας α μαρ τι ας η μων τω Σταυ

 ρω ω προ ο ση η η λω ω ω σε και ζω η

 η ην ο δι ι δου ους θα να τον ε νε κρω ω σε ε

 τον Α δαμ α να στη σας ως φι λα α α αν θρω ω

 ω πος

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε

 τις υ πο

 στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ος

ε ε ε ε στιν

T^{Πα} τον σαρκι εκουσι ωσταυρωθεν τα αδιηη

μας^{Πα} παθοντα και τα αφεεντα²² και ανα

σταντα εκνε εκρων²² υυμνησωμεν λεεεε

γοοοοντες^{Πα} στηριξονορθοδοξιατην εκ

κλησιια ανσου Χριστε^{Πα} και ειρηνευσοντην

ζωην ηημων²² ως αγαθος και φιλαααν

ρωωωωπος

Στίχ. Γ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου ηλπισεν ηψυ

χημου^Χ επι τον Κυυριιιιον

T^{Νη Πα} ωζωοδοχωσουτα φωπαρεστωωτες οι οι

αα ναααξιιιιοιδοξολογιαν

προσφεροομεν²² τηαφω σουεευσπλαα

γχνιια Χριστεο Θεοοοοος ηηηημων

οτι Σταυρον κατεδεεεξω^{Πα} και θανατον ανα

μαρ τη η τε ι να τω κο σμω δω ρη ση την Α να α
 σταα σιν ²² ως φι λα α α αν θρωω ω ω πος ⁹

Καὶ τοῦ Μηναίου Στιχηρὰ Προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τοῦ Παραδείσου τὰ κάλλη κατοπτρισάμενος, καὶ δαψιλῶς τρουφήσας, ἀκηράτους λειμῶνας, ἐξήγησας τῷ κόσμῳ, γνῶσιν Θεοῦ· ἧς μετέχοντες Ὅσιε, πνευματικῇ διαθέσει τῇ τῶν ψυχῶν, ἀναθάλλομεν ἐν πνεύματι.

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τοῦ Παραδείσου τὰ κάλλη ...

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Τὴν τοῦ Κριτοῦ παρουσίαν ἱστορησάμενος, τοῖς τῶν δακρῶν ῥεῖθροις, τῶν ψυχῶν τὰς λαμπάδας, ἀνάπτειν ἐκδιδάσκεις, πᾶσι βοῶν, τοῦ Νυμφίου τὴν ἔλευσιν· Περιβαλώμεθα πάντες στολὴν λαμπράν, ὑπαντῆσαι τῷ Νυμφίῳ Χριστῷ.

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τῇ ἐγκρατεία τὸ σῶμα περιφραξάμενος, τὰς τῶν παθῶν κινήσεις, ἀπενέκρωσας Πάτερ, εὐχαῖς καὶ ἀγρυπνίαις· ὅθεν ἐν σοί, ἡ τοῦ Πνεύματος δύναμις, ἐπισκιάσασα ἔδειξε νοητόν, σὲ φωστῆρα καὶ παγκόσμιον.

Δόξα. Τοῦ Μηναίου.

Ἦχος ^π Πα ^Ϟ

Πα
 ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Ε^{Πα} μ φρο ο ο νωστων ο χλη ρων του βι ου α πα
 να α στας ^{Δι} Ε φραι αιμ α οι οι οι οι δι ι ι ι
 με ^{Πα} φι λη συ χι ι ι α την ε ρη μο ο ον κα
 τε ε λα α α βες και δι αυ της προς Θε ε
^{Δι} ον πρα κτι κως α α να γο ο ο ο με ε ε
 ε νος ^{Πα} τω κο σμω ε λα αμ ψα α ας φω ω στηρ και
 ρη μα τα ζω ω ης τοις αν θρω ποι οι οις ε πη η
 γα α α α σας δι ο μη πα α αυ ση εν ταις ε
^{Πα} ευ χαι αι αι σου στη ρι ι ι ι ζω ω ων η η μας εκ
^{Δι} βλα α α βης του αλ λο ο τρι ι ι ου ρυ σθη η ναι
^{Πα} τας ψυ χα ας η η μω ων Ο σι ι ε Πα α α α
 τερ

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων α α α μην

Τ^{Πα} ην παγκοσμιον δοξαντην εξανθρωπων
Νη Πα σπαρει ειεισαν και τον Δεσποτην τε ε
κουουσαν την επουραανιιον
πυυυλην υμνησωμεν Μαριαντην
Παθεεεεενων των Ασωματω
ων τοοασμα και των πιστων τοεγκαλωω
ωωπιιιισμα αυτηγαρ ανειειειχθη
ουραανος και ναοοστης θεεοοο
τηηηητος αυτητομεσοτειχοντηςεχθρας
καθελουουσαι ρηνηαντεισηηξεε
και τοβασιλειον ηνεεεεωωωωξε
ταυτηνουνκατεχοοντες τηςπιστεως τηνακυυ
ραν υπερχονεχοομεεντονεξαυ
τηςτεχθεεντα Κυυριιον θαρσει
ειειτωτοι οι νυν θαρσειτωλαοοοστουθεε
ου καιγαρ αυτος πολεμειτουςεχθρους ως

παν το δυ υ υ υ να α α α χμο ο ο ος

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τῶ
 ς Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ι
 στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μνϷ Ϸ με ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι

και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις γι υι ε ε θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Και φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
 αν ε νε δυ υ σα το ο ο

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρα σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν

ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνην πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Τ^{Πα} ω πα θει σου Χρι στε πα θων η λευ θε ρω θη μεν
και τη α να στα σει σου εκ φθο ρας ε λυ τρω θη μεν Κυ
ρι ε δο ο ξα α σοι

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,

ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,

ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Ἰωάννου Ἀμήν,

τὸ δὲ Ἀμήν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

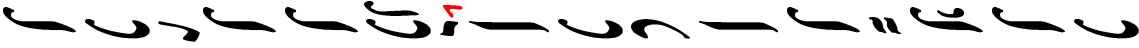

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν
και πε ρι ε ζω σα το

A^{Πα} γαλ λι α σθω η κτι σις ου ρα νοι οι ευφραι
 νε σθω σαν ^π₉ χει ρας κρο τει τω τα ε θνη με τευ φρο συ
 νης ^Δ₂ Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων τω σταυ ρω προ ση λω σε
 τας α μαρ τι ι ας η μων ^{Ζω}_π και τον θα να τον νε κρω
 ω ω σας ^{Πα}_Ζ ζω ην η μι ιν ε δω ρη σα το πε πτω
 κο τα τον Α δαμ ^{Πα}_π παγ γε νη α να στη σας ως φι
 λα ανθρωπος ^π₉

Στίχ. β'. Καί γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην ^Δ₂ ^χ₇ η τις ου σα

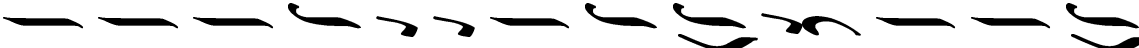
λευ θη σε ται ^Δ₂
B^{Πα} α σι λευς υ παρ χων ου ρα νου και γη ης α κα τα
 ληπτε ε κων ε σταυρωσαι δι α φι λανθρωπι ι αν ^π₉
 ον ο Α δης συ ναν τη σας κα τω θε νε πι κρανθη
 και δι και ων ψυ χαι δε ξα με ναι η γαλ λι α
 σαν το ^π₉ Α δαμ δε ι δων σε τον κτι στην ^Δ₂ εν τοις κα
 τα χθο νι οις α νε στη ^π₉ ω του θαυ ματος πως θα
 να α του ε γευ σα το η των α πα αν των ζω η ^Δ₂

 αλλ η ως η βου λη η θη κο σμον φω τι ι σαι κραυ γα

 ζον τα και λε γοντα ^Δ ο α να στας εκ των νε κρων Κυ

 ρι ε δο ο ξα α σοι ^π

Στίχ. γ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε
 εἰς μα κρο τη

 τα η με ρων ^Δ

Γ ^{Πα} υ ναι αι κες μυ ρο φο ροι μυ ρα φε ρουσαι με

 τα σπου δης και ο θυρ μου τον τα φον σου κα τε

 λα βον και μη ευ ρουσαι το α α χραν τον σω μα

 σου ^Δ πα ρα δε του αγ γε λου μα θουσαι το και νο ον

 και πα ρα δο ξον θαν αυ μα ^Δ τοις Α πο στο λοις ε

 λε γον ^π α νε ε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χωντω κο σμω

 το με γα ε ε λε ε ος ^π

Δόξα. Τοῦ Μηναίου.

^εΗχος ¹/₂ Πα ρ

Δ ^Μ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω ^π

 και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι ^π

Π^{B8} ρο φη τι κω ω ως κα τα βρε χω ων την στρω
 μνην τοι οϊς δα α α κρυ υ υ υ σι και με λε
 τη ην βι ι ι ου ποι ου με ε νος τη ην με ε τα α
 α νοι οϊ οϊ οϊ αν της κρι σε ως το ον φο ο ο βον
 ερ γοϊς η μιν και δι α λο ο ο ο γω ων υ πε ε
 ε ε δει ει ει ει ξας δι ο την σην τι μω με ε
 εν α πα αν τες συν ελ θο ο ον τε ες παμ μα καρ
 μνη η η η μην πα ρα δο ο ξων πραγ μα α των
 αυ του ουρ γε Ε φραι αιμ α α οϊ οϊ οϊ δι ι ι ι
 με δι ο και νυν δυ υ σω ω που ου ου
 με ε ε εν σε πρε σβε ευ ε χρι στω ω ω τω Θε ε ω
 υ πε ε ε ερ των ψυ υ χων η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμόηχον.

Ἦχος Πά φ

Κ^{B8} αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τς ς ς
 αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α

μην ^{π 9}
N ^{B8} ευ σον πα ρα κλη σε ε σι σων οι κε τω ω ων ^{Πα}
 Πα α α να α μω ω ω με ^{π 9} παυ ου σα δει νων
 η η μων ε πα να α στα α α α α σεις ^{B8 π 9} πα σης
 θλι ψε ως η μας ^{Πα} α πα α λ λα α α τ τ ς ς ς σα ^{π 9}
B8 σε γαρ μο νη ην α α σφα α λη και βε βαι αν αγ ^{Πα}
 κυ υ υ ραν ε ε ε ε χο ο ο ο μεν ^{π 9} και την
 σην προ στα ^M σι ι ι ι α αν κε κτη η η με ε ε ε ^{Πα}
 θα ^{B8 π 9} μη αι σχυν θω με ε εν Δε σποι οι να α σε προ ^{Πα}
 σκα α λου ου ου με ε ε ε νοι ^{B8 π 9} σπευ σο νεις ι κε ε
 σι ι ι αν των σοι οι πισ τως βο ω ω ω ν των ^{Πα π 9}
 και ρε Δε σποι οι να η πα α α αν τω ω ν βο η η η ^{M Πα}
 θει ει ει ει α ^{B8 π 9} χα ρα και αι σκε ε ε πη και σω τη
 ρι ι α των ψυ χω ω ν η η η μω ω ω ω ν ^{ε 7}

Μετά τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὁδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Nūn ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν

καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.**

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτίκια.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Του λιθοσφραγισθέντος ὑποταγῶν Ἰουδαίων
καὶ στρατιωτῶν φυλάσσοντων τὸ ἀχραντὸν σου σῶμα
μαρτυροῦντος ἀνεστήσῃς τριήμερος Σωτὴρ δωροῦ με
νοστωκοσμητῆζω ἡνδία του το αιδυ να α
μεις των ουρανων εβων σοι ζωοδο οτα
δο οξα τη αναστασει σου Χριστε δο οξα τη

βασιλειά σου Δόξα τῆ οἰκονομίας σου
μο νε φι λαν θρωω πε

Δόξα.
Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλδ Γα ρ

Ταῖς τῶν δακρυῶν σῆροαῖς τῆς ἐρημότη
τος ἀγονοῦ ἐγγεωργήσας καὶ τοῖς ἐκ
βαθῶν στεναγμοῦ εἰς ἐκείνους τῶν πο
νῶν ἐκκαρποφόρησας καὶ γεγονάσας φω
στῆται οἰκουμένη λαμπρῶν τοῖς θαύμασι
Ἐφραίμ Πατηρίων Ὁσίε πρεσβυτέρω Χριστώ
τω Θεώ σωθηναί τας ψυχὰς ἡμῶν

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὀδὴ μᾶς γεννηθεῖς ἐκ Παρθένου καὶ σταυρω
σιν ὑπομίνας ἀγαθή ὁ θάνατον θά
νατον σκυλευσας καὶ ἐγερσιν δειξάσως Θεὸς μη
παριδῆσους ἐπλασας τῆ χειρὶ σου δειξόν τῆν φι

 λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν

 σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και

 σω ωσον Σω τηρ ημων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν:

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης):

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς:

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης: Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν:

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οἷ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *